

Recensie in Dagblad van het Noorden

RECENSIE DE DAG DAT IK ROBERT LONG ONTMOETTE

Gebeurtenis: De dag dat ik Robert Long ontmoette Idee, productie: Kristof Rutsaert en Tineke Huydts Met: Maaïke Widdershoven, Wil van der Meer, Roberto de Groot en Julia Herfst Script: Ivo de Wijs Samenstelling: Jochensen & Didden Regie: Eddy Habbema Choreografie: Daan Wijnands Begeleiding: combo Peter van der Zwaag Gezien: 15/3 Hoogeveen, De Tamboer Publiek: 253 Nog te zien: 21/3 Drachten, 18/5 Heerenveen !!!!!. De titel De dag dat ik Robert Long ontmoette roept een voor de hand liggende vraag op. Wat doet het met je...?

Veel. Wat samenhangt met begrippen als tijdloos en relevant. Zijn strijdbaarheid, de scherpe tegendraadse teksten, de scherts, de satire en ander snoepgoed borg hij op in twaalf theaterprogramma's, honderden liedjes, tientallen platen en dertien cd's. Zijn debuut rond 1974 was een sensatie. Het album Vroeger of later stond 118 weken in de hitlijsten en vormde de aanloop naar een carrière van dertig jaar.

Zanger, presentator, tekstschrijver en componist, auteur van romans, filmscripts, documentaires en columns. Ook was hij schepper van de musical Tsjechov. Op 13 december 2006 stierf hij, 63 jaar oud. „Van leven ga je dood", zong hij.

Raak tot en met in het aanslaan van onderwerpen die nog steeds actueel zijn. En toch hoor je zijn stem en zijn werk amper meer. Dat is jammer, want elke tijd is rijp voor een hommage. Er is draagvlak, zoals dat heet. Het programma dat nu loopt, bewijst dat Robert Long niet opgebrand of uitgeluld was.

Het schroeit en motiveert, omdat het afstand overbrugt en niet wegzakt in een makkelijke registratie van de nummers die zijn blijven hangen. Om hem te citeren: „Gek hè, het gaat maar niet over." Het concept voorziet in een selectie van 25 stukken en een uitbundige medley op de finishlijn. Zorgvuldig bij elkaar gezocht en gebundeld in een script met gesproken teksten van de hand van Ivo de Wijs. Dan weet je dat klasse en allure heersen en is het aan een regisseur, een choreograaf, vier vertolkers en drie muzikanten om een monument neer te zetten.

Goed voor een schop onder je hol. Goed voor een hartverwarmende herwaardering van genegenheid en symbolen van macht, religie, homoseksualiteit, leed, liefde en eenzaamheid. Dat laatste vooral. In zijn melodieën en akkoorden wilde Long weleens op sentiment gaan. In de teksten zette hij zich echter met realistische, niet ingewikkelde beelden af tegen hard, lelijk en cynisch. Zo'n nummer als Hè, gezellig is volmaakt typerend voor schrijnende Hollandse burgerlijkheid. Maar er is meer. Aan die nalatenschap van materiaal vol contrasten houden we een voorstelling over die meer indruk maakt dan de opgeklopte imitatieshow die als musical in 2015 door het land trok.

In close harmony, solo's en duetten slagen drie muzikanten, Maaïke Widdershoven, Wil van der Meer, Roberto de Groot en Julia Herfst er met overgave in om de onafhankelijke rebel die Long was, recht te doen. Zich bewust van het vak, en vocaal vol overtuiging bovendien.

Daarbij zien ze kans op het toneel hun persoonlijke authenticiteit te bewaren in het ontwikkelen van zijn gedachtegoed. Lekker.

Jacques d'Ancona.

18 maart 2019